

TOTO ČÍSLO VĚSTNÍKU NABÍZÍME ZDARMA jako vánoční pozdrav i těm návštěvníkům, kteří do kostela zajdou jenom o svátcích

Vážení hosté!

Máme radost, že jste na Vánoce našli do našeho kostela, abyste si poslechli sváteční hudbu z chrámového kůru, zazpívali koledy, nebo se jen podívali na jesličky. Každého z Vás srdečně vítáme a přejeme Vám, abyste se u nás cítili dobře.

Možná jste přišli jen proto, že se přece sluší o Vánocích zajít někam do kostela. Anebo abyste si připomenuli, jak Vás maminka nebo babička v dětství do kostela vodila.

Možná Vás ale také napadne otázka, proč my ostatní, kdo jsme se posadili vedle Vás do lavice, anebo postáváme vzadu pod kůrem, vůbec do kostela chodíme. Nechceme Vás unavovat nějakými náboženskými nebo dokonce teologickými úvahami. Jednoduše řečeno, do kostela chodíme, protože je nám tam dobře. A protože hledáme smysl života.

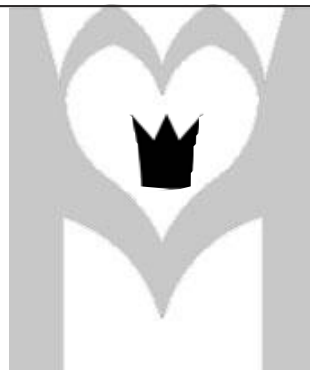
Občas se všichni, my i Vy, zlobíme, že je všechno kolem pro kočku, politika že nestojí za nic, lidi kradou a jsou na sebe zlí. Ani my, kdo častěji nebo dokonce pravidelně chodíme do kostela, nejsme nějakí svatoušci. Občas jsme škarohlídi, někdy se navzájem pomlouváme, ale alespoň jednou za týden si tady společně připomínáme, že bychom s tím měli něco dělat. Tak, jako je zapotřebí udržovat v provozuschopném stavu automobil, aby dobře fungoval, doma aspoň někdy uklídit, abychom neskončili v naprostém nepořádku, je zapotřebí uklízet také ve svém srdci, a abychom

(dokončení na str. 2)

VĚSTNÍK 6/2005

společenství křesťanů
v Praze 4 - Lhotce

TAJEMSTVÍ VÁNOC

Jednomu známému se narodilo pět štěňátek. Tedy jeho pejskovi. Ještě přesněji jeho fence. Nechtěl je utratit, a tak dal do místních novin inzerát: „Daruji zadarmo čistokrevná štěňátka.“ Nikdo se mu neozval. Soused mu poradil, aby inzerát napsal takto: „Nabízím čistokrevná štěňátka po 1500 Kč.“ Udělal to tak a prodal všechna.

Takoví jsme my lidé. Nedokážeme si představit, že by něco bylo zadarmo. Tržní vztahy pronikají i do našeho každodenního života. A připadá nám podezřelé, když někdo něco nabízí a nic za to nechce.

Pokud se podobné smýšlení pře-

nese i do našeho vztahu k Bohu, jsme ve velkém nebezpečí, že nikdy nepochopíme tajemství Vánoc, tajemství Boží lásky. Bůh nám dává Ježíše, svého Syna, jako dar, úplně nezištně z lásky.

Anděl říká pastýřům: „Dnes se vám narodil Spasitel, Kristus Pán.“ Nejkrásnějším darem Vánoc je Ježíš. Žádný jiný dárek nesmí převýšit tento dar Otce pro nás lidi.

Co s tím dárkem uděláme? Dokážeme ho přijmout do svého života, formovat svůj život podle jeho slova a podělit se o něj i s našimi bližními?

P. Bedřich VYMĚTALÍK

BOHOSLUŽBY NA PŘELOMU ROKU

Na Štědrý den jsou mše svaté v 15 a v 17 hod. Odpolední mše bude sloužena pro děti s rodiči, při podvečerní „půlnoční“ chrámový sbor a orchestr provede **Českou vánoční mši Jakuba Jana Ryby Hej, mistře.**

Na Boží hod vánoční budou mše svaté jako obvykle v neděli, tedy v 8, 10 (Missa pastoralis F. X. Brixioho) a v 18.30 hod.

V pondělí 26. prosince – svátek sv. Štěpána – budou mše v 8 a v 10 hod.

Od 27. do 29. 12. jsou bohoslužby v obvyklém všedním pořádku, tedy v úterý na sv. Jana Evangelisty v 18.30, ve středu (svátek Mláďátek betlémských) v 8 hod., ve čtvrtek rovněž v 8 hod. Stejně tak v pátek 30. prosince, na svátek Svaté rodiny, s tím rozdílem, že obě – v 15 i v 18.30 – budou spojeny s obnovou manželského slibu.

S rokem 2005 se 31. 12. rozloučíme děkovnou mší v 16 hod.

Do Nového roku 2006 vstoupíme slavností Matky Boží P. M. v neděli 1. ledna v 8, 10 a v 18.30 hod.

V novoročním týdnu budou bohoslužby v obvyklém pořádku včetně pátku 6. ledna, kdy v 15 a v 18.30 hod. oslavíme Zjevení Páně.

O slavnosti Křtu Páně v neděli 8. ledna při mších v 8 a v 10 hod. budou hrát Súrodenci Jendruhovci z Bratislavy. Desátá bude upravena pro děti. Asi v 11.15 na ni naváže ještě koncert souboru sourozenců Jendruchových. Večerní bohoslužba je normálně v 18.30 hod.

Příležitost k přijetí svátosti smíření (zpovědi) bude před Vánocemi mimořádně také v úterý 20. prosince od 17 do 20 hod. a v pátek 23. 12 od 16 do 18 hod.

(v)

PASTORAČNÍ RADA ADVENTNÍ VĚNCE VE STUDÁNCE

Na listopadovém zasedání dne 7. 11. se Pastorační rada farnosti (PRF) nejprve zabývala přípravou dalších **Farních akademíí**. Přednáška v neděli 8. ledna 2006 bude pojednávat o institutu Natama. Jedna z následujících Akademíí by pak měla být věnována postnímu zamyšlení. Pro velký zájem o problematiku Mariánského sloupu by této tematice měla být napřesrok věnována ještě další přednáška akademického sochaře Jana Bradny. Na předvolební období se PRF pokusí pro vystoupení při Farní akademii získat ministra zahraničí Cyrila Svobodu.

Další bod jednání byl věnován **akcím pro mládež a rodiny**. Výlet do Staré Boleslavi s mládeží se, jak konstatovala Pastorační rada, neuskutečnil. Zato výlet dětí na Tetín byl zdařilý. Malování perníčků bylo naplánováno na sobotu 17. prosince, mše upravená pro děti na Štědrý den opět na 15. hodinu. Chaloupka pro děti – nanejvýš 20 – bude ve dnech 5.–11. února 2006 v Jablonci nad Jizerou. Zatím se přihlásilo sedm dětí a dvě vedoucí. Účast na chaloupce lhotská farnost nabídne i dětem z Kralovic. Obnova manželského slibu se uskuteční v pátek 30. prosince na svátek Svaté rodiny při obou mších – v 15 i v 18.30 hod.; přípravu zajistí na neděli 18. prosince manželé Jana a Jan Šilhavých na 15. hodinu. Duchovní obnovu pro manželské páry povede 1. dubna od 9 hod. P. Vladimír Málek.

Oslav posvěcení lhotského kostela, se v rámci partnerství s kralovickou farností, jak konstatovala Pastorační rada, zúčastnilo více než 30 tamních farníků. Sběrka při ranní a hlavní mši Kralovickým vynesla asi 22 000 Kč. Peníze na pomoc západočeské partnerské farnosti převzal druhý kralovický kněz P. Pavel Vrbenský. Na posvěcený oběd hosty z Kralovic pozvalo devět rodin a jednotlivců.

Při přípravě farního plesu na 20. leden Pastorační rada farnosti m. j. diskutovala o tom, jaké by měly být hlavní ceny do tomboly. Znovu jednala o otázce nezbytných nových monitorů do kaple Božského Srdce Páně. V souvislosti s návrhem na finanční podporu pro kojenecký ústav v Sulické ulici konstatovala, že vzhledem k velkému počtu sbírek na značný počet různých konkrétních účelů není možno určit nějakou konkrétní neděli. V kostele by však bylo možné vyvěsit žádost o příspěvky s uvedením finančních spojení.

(red)

Snímek Michael Ort

Vůně adventního čaje a čerstvého jehličí. Na stolech i na zemi obrovské kupy chvojí a misky plné rozmanitých přírodnin na zdobení. V herně hemžení dětí, u stolků hlava na hlavě, prostorami školky se nese švitoření maminek zabraných do práce. Všude panuje tvůrčí mumraj.

Takhle to vypadalo v pátek 25. listopadu v Církevní mateřské škole Studánka. Stejně jako loni jsme se sešli, abychom si vlastnoručně vyrobili adventní věnce, které budou po čtyři týdny zdobit naše domovy a připomínat blížící se den narození betlémského Děťátka.

Zatímco minulý rok se sešli převážně rodiče dětí ze školky a jejich přátelé, letos jsme akci otevřeli celé farnosti i občanům z okolí. Ve školce bylo nakonec plno a společné tvoření nabídlo příležitost seznámit se i s lidmi, jejichž tváře jsme znali třeba jen vzdáleně z nedělních mší na Lhotce.

Díky spoustě materiálu, aranžérským pomůckám i laskavému vedení byla práce opravdovým potěšením. Výsledkem bylo několik desítek věnců, a každý z nich byl neopakovatelný originál. Na rozdíl od věnců koupených měly tyhle něco navíc – jejich tvůrci do nich vložili kousek sebe.

Navzdory tomu, že úklid školky pak trval do pozdních hodin, zůstala ve vzduchu spolu s vůní chvojí i kouzelná atmosféra pospolitosti a tušení, že příští rok do toho půjdeme znovu.

Lenka KAPSOVÁ

Vážení hosté!

(dokončení ze str. 1)

byli jakžtakž slušní, udržovat ve slušném stavu také sami sebe. Spisovatel Bruce Marshall v knize Plná slávy napsal: „...nebudeme-li se snažit, abychom byli velmi dobří, budeme všichni strašně zlí...“ A „jenom skutečně dobrým životem mohou být lidé zachráněni od hmotných i duchovních následků tohoto strojového věku“.

Není podstatné, napíšeme-li „strojového věku“, o němž mluvil spisovatel, anebo dnes už spíše „počítačového věku“. Ale do kostela chodíme, abychom se snažili... I když výsledky našeho snažení, protože jsme jenom lidé, mohou být všelijaké. Avšak alespoň se v dobrém navzájem podporujeme a podporu v kostele hledáme, a jak jsme přesvědčení, i nacházíme.

Společně si zazpíváme, poslechneme nějaké to moudré slovo. V neděli se

potěšíme z přítomnosti našich chlapců i děvčat, malých i velkých (nevadí, že doslova třeba přímo naši nejsou, ale že to jsou jen děti či vnoučata ostatních lidí z kostela; anebo i mladí lidé z nevěřících rodin, kteří ve víře hledají nebo už i nacházejí smysl života). Občas si z kúru anebo při dětských či mládežnických mších přímo od oltáře poslechneme též líbeznou klasickou hudbu anebo písně a písničky moderní.

Při ranní mši v neděli 8. ledna 2006 v 8 hod. a tentýž den v 10 hod. při dopolední bohoslužbě pro děti budou hrát sourozenci Jendruchovi, vynikající slovenský rodinný soubor z Bratislavy, a po mši, tedy po 11. hodině, ještě při menším koncertu předvedou rovněž ukázkou ze svého nenáboženského repertoáru.

I když prostory přilehlé k našemu kostelu nejsou velké, po mši si tam někdy dáme společně kávu nebo čaj a jednou za rok se sejdem na farním plese v Kulturním centru Novodvorská a na

jaře na zahradní slavnosti v nedaleké Církevní mateřské škole Studánka.

V jedné z našich kaplí máme čas od času možnost prohlédnout si nějakou výstavu, při Farních akademích jednou za měsíc poslechnout zajímavou přednášku, střídavě buď na religiозní, anebo jen na úplně obyčejné téma, které nás zajímá.

Vedle kostela máme slušně vybavenou knihovnu a několikrát za rok se autobusem vypravíme po zajímavých místech naší vlasti. O svých trampotách si můžeme popovídat nejenom navzájem, ale i s našimi kněžími – jedním v nejlepších letech a druhým plným nadšení mladého člověka na počátku jeho profesní dráhy.

Co říkáte, nechcete tedy mezi nás zajít i někdy jindy než jen o Vánocích? Nestyďte se, nebojte se nás!

Radostné svátky a všechno nejlepší i Vám, kdo do kostela o Vánocích jenom nakouknete, přeji

KATOLÍCI ZE LHOTKY

AUDIENCE U PAPEŽE BENEDIKTA XVI.

Dne 5. října jsem s manželem Cyrilem (*poznámka redakce: Svobodou, ministrem zahraničí ČR*) navštívila Vatikán a krátce se pozdravila s hlavou katolické církve, Svatým otcem Benediktem XVI. Ráda bych se se čtenáři Věstníku podělila o své dojmy a poznatky.

Je to již rok, co jsem se dostala poprvé do Apoštolského paláce, který obléhá Svatopetrskou baziliku, do prostoru určeného papežské kurii a jejím oficiálním hostům. Tehdy Cyril jednal se státním tajemníkem, Jeho Eminencí kardinálem Angelem Sodanem o vztazích mezi naší republikou a Vatikánem a o možnostech uzavření smlouvy mezi oběma státy.

V paláci jsem strávila několik hodin. V předsálí jednací síně jsme čekali spolu s kardinálem prof. Tomášem Špidlíkem. O svém životě mi vyprávěl formou laskavých vtipů, jichž má nekonečnou zásobu. Neustále se na člověka dívá svým pronikavým pohledem, s věčným úsměvem moudrého zralého kněze plného pokory před Bohem. Jak jsem tam tak seděla s tímto mužem mezi bohatě zdobenými stěnami paláce s nádhernými obrazy, u starobylého stolu na vzácném koberci, uvědomovala jsem si, že jsem v místech, kam směřují kroky věřících laiků i hodnostářů z celého světa po spoustu století a podobným způsobem jako my informují Svatý stolec o starostech a radostech, které lidé prožívají ve všech koutech zeměkoule. Jiné takové místo na světě není.

Pak jsme výtahem sjeli o patro níž, abychom si spolu s novináři a doprovodem mého muže prohlédli kapli Jana Pavla II. Redemptoris Mater (česky Matky Vykupitele). Kardinál Špidlík nám přiblížil jednotlivé obrazy zdobící kapli a odhalil smysl jejich obsahu včetně významu použitých barev. Kaple je uměleckým zpracováním představy sjednocení východní a západní církve, již se pan kardinál celý svůj život zabývá nejen teoreticky. A protože všechny diplomatické návštěvy jsou vždy dokonale časově naplánovány, tak i v místech, kde si člo-

věk uvědomuje pomíjivost naší uspěchané snahy všechno stihnout, jsme se museli podříditi harmonogramu a pokračovat v dalších aktivitách. Já poznáváním Říma, Fora Romana...

Mnozí z nás věřících jsme si neměli přestavit, že by papežem mohl být někdo jiný než charizmaticky nadaný, v celém světě oblíbený a nám Slovanům blízký Jan Pavel II. Osobnost uznávaného teologa, profesora kardinála Josepha Ratzingera byla opředena pověstí vzdělance, hlubokého filozofa a teoretika zabývajícího se naukou víry. Asi bych se nikdy nepustila do jeho proslulého titulu Úvod do křesťanství. A se stejnou opatrností jsem přistupovala k jeho zvolení papežem. Naštěstí se na Cyrilově nočním stolku povalovala kniha Bůh a svět – rozhovory o základních věcech křesťanství a budoucnosti církve s Josephem Ratzingerem vedené Peterem Seewaldem. Díky ní jsem porozuměla lépe své vlastní víře a Benedikt XVI. si mě plně získal.

Při jedné ze středečních generálních audiencí Svatého otce jsme stáli s manželem na Svatopetrském náměstí nahore u vchodu do baziliky a z tohoto privilegovaného místa sledovali světovou církev shromážděnou kolem nás. Aby se papež co nejvíce ke všem přiblížil, objel zcela zaplněné náměstí v papamobilu. Bylo vidět, že se do role mediální hvězdy vžíval s rozpaky. Poté byla přednesena homilie v italštině, francouzštině, angličtině, španělštině a němčině. Pak papež pozdravil skupiny věřících všech ras v různých jazycích. V odpověď mu zněl zpěv, radost a potlesk ze skupinek různě rozprášených mezi ostatními věřícími. Mnozí byli oblečeni v národních krojích. Na mne s Cyrilem dolehl úžasný dojem jedné veliké církve s mnoha údy. Potom se papež pozdravil s několika desítkami biskupů. Nakonec přistoupil k nám, s manželem si vyměnil několik slov. Zdálo se mi, jakoby se s námi zdravil ještě srdečněji než s ostatními. Že by proto, že jsme z Čech? Bylo pro mě těžké nevyfotit si tento okamžik.

MĚL JSTE AUTOHAVÁRII, při které jste byl těžce zraněn. Několikrát jste musel v poslední době nouzově přistát s letadlem, teď vám vyhrožují zastřelením za vaši politiku ke Kubě. Jste křesťan, neberete to jako nějaké znamení?

Je to znamení.

Abyste třeba opustil politiku?

Naopak. Abych v ní vydržel. Židé mají na hlavě jarmulku, aby si uvědomovali, že nad nimi dlí Hospodin. Pro mě jsou všechny ty nepříjemné věci, jež jste vyjmenoval, připomínkou, že je potřeba se držet určitých pravidel a neopouštět je. Já se musím chovat tak, aby se za mě nestyděly moje žena a děti.

Z rozhovoru s ministrem zahraničí a místopředsedou KDU-ČSL
Cyrilem Svobodou
19. listopadu v MF Dnes

Generální audience se pozvolna blížila ke konci. Ještě než se všichni věřící rozešli, jsme byli s Cyrilem nenápadně navigováni, jak obejít davy za baziliku sv. Petra, kde si nás vzala na starost Švýcarská garda. Najednou jsme se zase ocitli ve výtahu v Apoštolském paláci a připadali si naprosto opuštěni na jedné z jeho chodeb s výhledem na Svatopetrské náměstí, kde ještě Svatý otec rozdával požehnání poutníkům z papamobilu. Šokovalo mě, že vojáci nepoužívali ani vysílačky, ani mobily, ale normální telefony, kterými si předávali zprávy o našem přesunu. Pozdravila jsem se s vatikánským sekretářem pro vztahy se státy, ale čas jednání mého manžela s ním jsem využila k prohlídce hrobu svatého Petra. Cyril se ještě stačil sejít s ministrem zahraničí Itálie a pozdě večer jsme se vrátili domů.

Ve Vatikánu jsme zanechali pozvání k návštěvě Svatého otce k nám do České republiky. Současný papež však spíše přitahuje věřící do Vatikánu na nedělní bohoslužby a středeční generální audience. Uvítala bych, kdybychom takovou pouť do Říma podnikli spolu s farností. Člověk má při něčem takovém úžasný pocit sounáležitosti církve celého světa v jednom Bohu s různými formami vyznání společné víry.

Věnceslava SVOBODOVÁ

**MILOSTIPLNÉ PROŽITÍ SVÁTKŮ BOŽÍHO NAROZENÍ
A POŽEHNANÝ NOVÝ ROK
PŘEJE VŠEM FARNÍKŮM I NÁVŠTĚVNÍKŮM KOSTELA**

LHOTECKÁ DUCHOVNÍ SPRÁVA,
PASTORAČNÍ RADA FARNOSTI A REDAKCE VĚSTNÍKU

DUCHOVNÍ OBNOVY NEJEN PRO MANŽELE

Duchovní obnovy pro manžele vznikly z potřeby manželů, kteří o tuto službu v roce 2000 projeví zájem. Od té doby se snažíme v adventu a v době postní zastavení pro ně uspořádat. Pro mnohé členy farnosti je duchovní obnova známým pojmem díky tomu, že se některé z obnov sami zúčastnili. Pro jiné může být stále ještě velkou neznámou, které se trochu obávají. Ti, kdo nespádají do kategorie manželů, mohou její vyhlášení prožívat i bolestně: „A kdy bude obnova pořádaná i pro mne?“

Tato otázka stála u zrodu duchovních obnov pro ty, kdo jsou na náboženskou výchovu svých dětí sami. Chtěli jsme jim tak dát najevo, že mají v naší farnosti místo, že o nich víme, že si vážíme jejich námahy při výchově dětí a rádi bychom jim byli nějak nápomocni. Předpokládali jsme, že je to také možnost bližšího seznámení. Nikdy se nejednalo o přednáš-

ky. Pokaždé šlo především o příležitost k zastavení se v běhu, spočinutí před Pánem a o možnost načerpat u něho síly pro každodenní službu dětem. Letos 22. října jsme takovou obnovu pořádali už po šesté. Pro účastníky byla připravena Modlitební zahrada. Devět zastavení s různými náměty k modlitbě. Každý si mohl zastavení vybírat a procházet jimi v libovolném pořadí. U stromu díky jsme si uvědomovaly, za co všechno můžeme Bohu děkovat. Vyzkoušely jsme si různé polohy při modlitbě. Svůj modlitební řád jsme promýšlely nad mísou plnou čerstvého voňavého ovoce, na které jsme se nemusely jen koukat. Pro mě osobně bylo největším zážitkem kreslení žalmu 23, netušila jsem, že i tak se dá modlit. Všechny svoje starosti jsme složily pod křížem. Mohly jsme je napsat na papír, zmuchlat do kuličky a nejen obrazně, ale i skutečně je „hodit“ na Pána.

V poledne mezi nás přijel P. František Převrátíl, kterého mohli poznat i účastníci sobotní bohoslužby. Věnoval nám celé odpoledne, spolu s ním jsme spálily u kříže před kostelem svoje „starosti“. Vůbec ho nevyvedlo z míry to, že místo přihlášených osmi žen přišly pouze dvě. Hodně mi tím pomohl, ale přesto si kladu otázku, jestli je to potřeba.

V nejbližší době nás čeká 18. prosince adventní zastavení pro manžele, které bude přípravou na obnovu manželských slibů na svátek Svaté rodiny. Máme pro vás připravené zamyšlení nad tím, jak žít vztah k Bohu v manželství. Vzniklo sice při přípravě pro snoubence, ale oprášit původní ideál není nikdy na škodu. Zvláště, když chceme obnovit manželský slib – závazek, který jsme si kdysi dali a máme ho každý den žít.

Jana ŠILHAVÁ

SLIBUJI, ŽE S TEBOU PONESU VŠECHNO DOBRÉ I ZLÉ

Bliží se svátek Svaté rodiny, příležitost k různým zamyšlením. Slova manželského slibu jsou jednou z mnoha možností: „Slibuji, že s tebou ponesu všechno dobré i zlé.“ Ta slova jakoby zanikla, vymizela z naší paměti. Pamatuji si jen, „že ti zachovám lásku, věrnost a úctu,“ a snad ještě, „že tě nikdy neopustím“. Jakoby s postupujícími větami slova ztrácela na významu. Jakoby neplatilo ono pověstné nejlepší na konec. A tak zvláště muži zapomenají nést všechno dobré i zlé společně. Zdůrazňují právě to dobré. Ženy dokáží samy překonat mnoho zlého, pokud mají kde čerpat nové síly. A muži mnohdy všechny sta-

rosti a trable s domácností a dětmi přenechávají svým ženám. Vždyť oni, muži, musejí zabezpečit rodinu, vydělat peníze. Unaveni přijdou domů, pustí si rádio či televizi a chtějí mít klid. Žádné problémy, žádné starosti. A nejen to. Už nemají náladu ani na to dobré. Nezajímá je, že Pepičkovi narostl zub, Mařenka dostala jedničku ze psaní a manželka že konečně sehnala tu knihu, co si tak přála. Takové prkotiny! Z povinnosti koupí ženě kytku k svátku a jsou hrdí, že nezapomněli. Zajít s ní na oběd do restaurace, do kina, divadla či na výstavu? Navštívit její přátele? To je moc složité, kdo by hlídal děti, a vždyť jsme oba tak unaveni.

Bud' ráda, že sedím doma a starám se o rodinu. Vždyť se obětuji a nikam nechodím. Já si to pro vás rád odepřu. (A když to já nepotřebuji, tak je přece jasné, že je to zbytečné. Zbytečné vydání, zbytečné honění, zbytečné starosti, prostě je to nepotřebné...) A tak si muži mnohdy „odpírají“ to, co sami nikdy nechtěli, a ženy chřadnou. Občas bojují, snaží se cosi změnit. Děti vyrostly, už bychom snad mohli... Až jednou zesmutní, vzdají se svých snů a marných snah a začnou v duchu rozebírat manželský slib od konce. Když neplatí „ponesu s tebou všechno dobré i zlé“, proč by muselo platit, „že tě nikdy neopustím“? (rv)

■ **VÁNOČNÍ ZASTAVENÍ** Bedřišky Znojenské je název výstavy vánočních inspirací, obrázků a keramiky (i jiných autorů), která je ještě do 22. prosince denně od 9.30 do 17 hod. otevřena v galerii Vyšehrad (nad Libušinou lázní, nedaleko od vyšehradského chrámu sv. Petra a Pavla). Známa výtvarnice B. Znojenská se v minulém roce přestěhovala do blízkosti naší farnosti a chodívá teď do Lhotického kostela.

■ **KŘÍŽE** byl název úspěšné prodejní výstavy, kterou k letošnému výročí kostela do kaple Božského Srdce Páně připravil Pavel Vanc.

K R Á T C E

■ **PŘEDVÁNOČNÍ PRODEJ** náboženské literatury, kalendářů a blahopřání byl zahájen v den slavnosti Ježíše Krista Krále.

■ **SBÍRKA** na Církevní mateřskou školu o první adventní neděli vynesla, podobně jako sbírka na pomoc partnerské kralovické farnosti, 22 tisíc Kč.

■ **PŘI VEČERNÍ MŠI** o první neděli adventní hrála skupina Dvoje stopy. Po bohoslužbě byla ještě provedena scénka o adventním věnci.

■ **BRIGÁDU KOLEM KOSTELA** „Makačenko pro mládež“ ve věku od 14 do 29 let, naplánovanou na sobotu 26. listopadu, bylo nutno kvůli mrazivému počasí odložit na jaro.

■ **PŘEDVÁNOČNÍ KONCERT LŠU** Lhotka se koná v pondělí 19. prosince od 19 hod. ve lhoteckém kostele.

■ **SNĚŽENÍ**, jež v den slavnosti Krista Krále pokračovalo i během dopolední mše svaté v 10 hodin, podnítilo po jejím skončení před kostelem přítomné děti a otce Kamila Vrzala k vzájemnému koulování.

(r)

SOUROZENCI JENDRUCHOVI

Lidé hovoří mnohými jazyky. Nejednou právě tato velká rozmanitost lidské řeči způsobuje nedorozumění a bolest. Andělé mají jen jednu univerzální řeč, řeč hudby, které úplně každý rozumí. Bůh schopnost mluvit touto řečí propůjčuje i lidem, aby pomohl činit svět krásnějším – andělským.

Když Bůh obdařil naše děti hudbním nadáním, s manželem Milanem jsme se rozhodli založit rodinný soubor, abychom jim umožnili tento talent rozvíjet, a co je nejdůležitější, abychom lidem přinášeli andělské poselství lásky.

Maminka Mária

Vokálně instrumentální soubor sourozenců Jendruchových Súrodenci Jendruchovci z Bratislavy-Devínské Nové Vsi tvoří devět dětí – šest dcer a tři synové manželů Milana a Márie Jendruchových. Nejstarší z dětí je osmadvacetiletý syn Tomáš, který otci pomáhá s aranžmá jednotlivých skladeb, nejmladší třináctiletý Filip.

Od vzniku v lednu 1994 se soubor představil na více než tisícovce různých vystoupení nejen na Slovensku, ale i v mnohých evropských zemích, např. v Německu, Rakousku, Polsku, Holandsku, Norsku, Švýcarsku i v České republice, letos mimo jiné též u nás v kostele v Praze na Lhotce, a také v Austrálii a ve Spojených státech. Účinkoval v programech domácích i zahraničních televizních a rozhlasových stanic. Od roku 1996 natočil sedm nosičů:

Pohotovost

soubor sourozenců Jendruchových po jejich úspěšném vystoupení v našem kostele letos vidět a slyšet už podruhé. V sobotu večer tam měli koncert, při kterém ukázali ještě víc než na Lhotce, kde byli limitováni možnostmi liturgie, a v neděli ráno hráli v kapli Poutního a exercičního domu při mši svaté.

Na Velehradě jsem také poznal, jak jsou nejen sehraní, ale i pohotiví, a ač amatéři, v jistém smyslu už i skuteční profesionálové. Když při bohoslužbě nakrátko zkolaboval jeden z přítomných účastníků semináře, nikterak mě nepřekvapilo, že maminka devíti sourozenců v sobě nezapřela lékařku a v mžiku byla u nemocného, aby mu poskytla první pomoc. Spíš mě překvapila jedna z jejích dcer, v tom kalupu jsem si nestačil uvědomit, která to byla. V pauze, již zrovna v notách měla, se bleskurychle jak veverka vyšplhala k nejbližšímu zvýšenému oknu a otevřela je, aby se do zcela zaplněné kaple dostalo víc vzduchu. A ve chvíli byla zase u svých not a pokračovala v hraní a zpívání, jako by se nic nestalo.

Jiří SŮVA

Súrodenci Jendruchovci, V mestečku Betleme, Usmej sa na iných, Pieseň o Svätom Hubertovi, Iba s láskou, Svetlo – The Light a Ďakujem – Thank You. Úspěchy sourozenců Jendruchových korunují významná uznání od různých slovenských i zahraničních institucí, např. ocenění Slovenské televize Mladý talent, medaile guvernéra státu Pennsylvania.

Uměleckým vedoucím souboru je otec Milan, učitel hudby na Základní

Díky listopadovému víkendovému semináři hnutí Křesťan a práce na Velehradě jsem měl možnost sou-

umělecké škole v Devínské Nové Vsi. Všechny jeho děti jsou žáky této školy a tam také společně nacvičují.

Repertoár souboru je širokospektrý. Kromě hudby starých mistrů Schuberta, Chopina, Mozarta, Dvořáka, Verdiho a dalších, chrámových skladeb, písní z muzikálů, koled a lidových písní se chlapci a děvčata věnují i taneční a populární hudbě. Zpívají m. j. slovensky, česky, anglicky, německy, polsky, italsky a latinsky.

Ve své hudbě Súrodenci Jendruchovci využívají různorodost barev klasických nástrojů (housle, trubka, kytara, klarinet, zobcová flétna, klavír, saxofon, bicí) kombinovanou s modernějšími nástroji (akustická kytara či syntetizátor).

Sourodenci Jendruchovi mají zajímavé webové stránky na adrese <http://jendruhovci.home.sk> nebo <http://jendruhovci.tripod.com>. E-mail je jendruhovci@hotmail.com.

Manažerku rodinného souboru dělá maminka MUDr. Mária Jendruchová (Novoveská 10, 841 07 Bratislava 49, Slovensko, telefon a fax 421 264 778 301, mobil 421 903 463 794), která péči o početnou rodinu obětovala svou slibně začínající profesionální dráhu nadějného chirurga.

(j+jis)

**SOUBOR SOUROZENCŮ
JENDRUCHOVÝCH
Z BRATISLAVY-NOVÉ VSI
BUDE HRÁT NA LHOTCE
U PANNY MARIE
KRÁLOVNY MÍRU
V NEDĚLI 8. LEDNA 2006
PŘI MŠÍCH SV.
V 8 A V 10 HOD.
PO BOHOSLUŽBĚ
PRO DĚTI NÁSLEDUJE
ASI OD 11.15 DO 12 HOD.
JEŠTĚ KONCERT TOHOTO
VYNIKAJÍCÍHO
SLOVENSKÉHO RODINNÉHO
SOUBORU**

FARNÍ AKADEMIE

V NEDĚLI DNE 6. LISTOPADU odpoledne pokračovala naše Farní akademie přednáškou akademického sochaře Jana Bradny **Historie Mariánského sloupu na Staroměstském náměstí a problematika jeho obnovení.**

V první části své velmi zajímavé a obsáhlé přednášky pan Bradna, který se angažuje při snahách o znovupostavení již 17 let, hovořil o současném stavu úsilí o obnovu sloupu a o potížích, které je doprovázejí. Jako doklad snah Společnosti pro obnovu Mariánského sloupu přivezl obsáhlý archivní materiál sestávající přibližně ze 400 fotografií a xeroxových kopií dokumentujících vzhled původního sloupu jako celku v různých historických obdobích včetně stavu po jeho stržení dne 3. listopadu 1918. Je zde doložena např. skutečnost, že stín sloupu v pravé poledne vyznačoval pražský poledník. J. Bradna přečetl celý text žádosti o obnovu díla, zasláné na Magistrát hlavního města Prahy v roce 2004. Jsou v ní podrobně zrekapitulovány historické důvody stavby sloupu našimi předky (jednalo se o dík za vyslyšení prosb Pražanů při obléhání Prahy Švédy v roce 1648), dále je poukázáno na vazbu na pomník Mistra Jana Husa s tím, že oba pomníky „spolu“ stály na Staroměstském náměstí více než tři roky a že Jan Hus sám byl ctitel Panny Marie, což je doloženo jeho modlitbou. Ačkoliv byly sneseny doklady o velké historické i duchovní ceně celého díla a že i v jiných evropských městech bylo zvláště po druhé světové válce přikročeno k rekonstrukci takovýchto památek, odpověď Magistrátu byla zamítavá.

Nicméně práce na obnově sloupu, hrazené ze sponzorských darů, pokračují. Byla dokončena socha Panny Marie (t. č. umístěná u Týnského chrámu v Celetné ulici), byl dokončen vlastní sloup (potřebný kámen musel být dovezen až z Indie), balustráda, schodiště aj. Obnova je tudíž možná a řada historiků s ní souhlasí. Doufejme a věřme, že jednou k ní dojde.

V závěru hojně navštívené přednášky se Jan Bradna zmínil též o aktérech stržení sloupu, kteří akci připravovali již asi 14 dnů předem, a o jejich osudech. Přítomní posluchači se shodli v tom, že by bylo záhodno, aby tomuto problému byla věnována ještě jedna přednáška, kde by bylo možné uvést další podrobnosti, na které už nezbyl čas.

CYKLUS FARNÍ AKADEMIE 2005–2006 však byl zahájen již v neděli 16. října. První byla na téma **Jak se žije dobrovolníkům v Čechách aneb**

Dejte práci srdci. Mgr. Karin Pospíšilová a PhDr. Jiří Tošner v ní seznámili posluchače s organizací a aktivitami dobrovolnické činnosti u nás.

Nejdříve se ujal slova Dr. Tošner, který zastupoval organizaci Hestia, se státní akreditací od Ministerstva vnitra, která navenek prezentuje Koalici dobrovolnických iniciativ. V úvodu přednášky se zmínil o historii dobrovolnictví ve světě i u nás, dále o tom, že je snaha se vrátit zpět k původní ideji dobrovolnictví, což je ve své podstatě dobrovolná a vědomá činnost cílená na pomoc všem, kteří ji potřebují. Poněkud podrobněji hovořil o aktivitách organizace Hestia, která nabízí ověřené metodiky programů, např. pro Fakultní nemocnici v Praze-Motole a Fakultní Thomayerovu nemocnici s poliklinikou v Praze-Krč. Dobrovolníci v nemocnicích, programu Pro seniory aj. Metodiky jsou publikovány ve formě manuálů a zájemcům jsou k dispozici na internetové adrese www.hest.cz (položka Knihovna/Metodické materiály a publikace).

Karin Pospíšilová při Farní akademii zastupovala DC (dobrovolnické centrum) Lékořice, které je ve svazku s organizací Hestia a které vzniklo z iniciativy křesťanského sboru adventistů v rámci Thomayerovy nemocnice. S tou od letošního srpna má uzavřenou smlouvu o realizaci programu Dobrovolníci v nemocnicích. Vedení nemocnice projevílo zájem o aktivitu „zdravých“ lidí ve prospěch nemocných. K původní skupině se již připojili další lidé a ke spolupráci jsou zváni všichni, kdo chtějí dát „práci svému srdci“ – ve věkové skupině od nejmladších (od asi 17 let) až do důchodového věku. V současné době DC Lékořice spolupracuje mimo jiné s Klinikou dětské chirurgie a traumatologie, kde organizuje např. mikulášskou nadílku pro děti, dětský den, divadelní představení, při akcích typu Hrajeme si

Akademický sochař Jan Bradna s manželkou ve lhoteckém kostele
Snímek Eva Kocmanová

s dětmi, Asistence u počítačových her spolupracuje se sestrami na dětských odděleních atd.

Činnost DC Lékořice se dotýká též Léčebny dlouhodobě nemocných, kde dobrovolníci působí jako společníci u lůžka, zvláště u těch nemocných, kteří jsou sami. Forem aktivit je ovšem více.

Jak již bylo zmíněno výše, všichni zájemci jsou vítáni – ovšem bez nároku na odměnu. Dobrovolníkem se může stát každý, komu je více než 17–18 let, domluví si s koordinátorkou, tedy s paní Mgr. Pospíšilovou, úvodní pohovor o vzájemných očekáváních, souhlasí s podmínkami, za kterých je program realizován, a absolvuje vstupní školení. Zájemci a zájemkyně se mohou hlásit v kanceláři DC Lékořice v Thomayerově nemocnici, Vídeňská 800, Praha 4-Krč, nebo u Mgr. Pospíšilové na telefonním čísle 261 083 690. Je možno použít též e-mail: karinpos@seznam.cz, případně web: www.lekořice.com.

Karel ŠTAMBERG

NA LEDNOVÉ PŘEDNÁŠCE Farní akademie v neděli 8. ledna 2006 v 16.30 hod. v našem kostele uvítáme ředitelku Institutu náhradní rodinné péče Natama Mgr. Petru Vrtbovskou. Bude mluvit na téma **Natama pomáhá dětem najít domov aneb Jak můžeme nejlépe pomoci dětem, které nemohou žít doma v láskyplné péči svých rodičů?**

V České republice žije mnoho dětí za zdmi různých ústavů. Jsou to děti, o které se jejich vlastní rodiče nemohou, nechťejí nebo neumějí starat. Někteří chlapci a děvčata nemají rodiče vůbec. Pobyt v ústavním zařízení není pro děti dobrý – nikdo se nemůže rozvíjet a růst bez přijetí a lásky, bez zájmu a moudrosti blízkých dospělých lidí. V zahraničí se proto vlády i nestátní či církevní organizace velice snaží nacházet jednotlivce či rodiny, které mohou a chtějí nabídnout domov opuštěnému potřebnému dítěti. Takové rodiny potřebují dobrou přípravu a také podporu a pomoc, aby péči o nového člena rodiny zvládly. Natama se snaží vyhledávat zájemce o pěstounskou péči a osvojení, připravovat je dobře na péči o přijaté dítě a být průvodcem rodiny, když už je dítě v rodině doma. Pomáhá také rodinám, které děti v pěstounské péči či v adopci už mají. Prostřednictvím přednášky P. Vrtbovské se Natama s posluchači podělí o odborné poznatky i zkušenosti a nabídne jim informace a spolupráci.

(pv)

LIDÉ Z NAŠEHO KOSTELA

LADISLAV POSPÍŠIL

Sbormistr našeho chrámového sboru Ladislav Pospíšil, který v polovině listopadu oslavil 70. narozeniny, se narodil v Uhřicích u Kyjova, kde žil s rodiči, dvěma sestrami a bratrem, do svých patnácti let.

Do obecné školy chodil doma v Uhřicích, do měšťanské v sousedních Žarošicích.

Konzervatoř, hru na violoncello, vystudoval v Brně, Akademii múzických umění v Praze.

V Praze žije od roku 1956. Po absolvování AMU udělal úspěšně konkurs do Armádního uměleckého souboru, ale kvůli mezinárodní krizi v důsledku postavení berlínské zdi byl odvelen do kasáren – nejprve do Mladé Boleslavi a pak do Milovic. Armáda ho však naštěstí i za této situace nakonec využila v dechové hudbě.

V roce 1961 nastoupil do České filharmonie, kam udělal konkurs, ještě než musel na vojnu. Jejím členem byl až do konce letošní hudební sezóny.

O tři roky později se oženil s Věrou rozenou Štrofovou, která tehdy pracovala v oblasti cestovního ruchu a později jako stenografka v deníku Lidová demokracie. Mají tři děti: dceru Věru, překladatelku vyznamenanou nedávno prestižní Jungmannovou cenou, syna Lukáše, koncertního mistra violoncell Pražské komorní filharmonie, a dceru Marii, klavíristku, korepetitorku vysoké školy ve Štýrském Hradci, která bydlí ve Vídni. Pospíšilovi mají šest vnoučat.

V létech 1969–1971 byl Ladislav Pospíšil jako sólový violoncellista členem Basilejského symfonického orchestru ve Švýcarsku a věnoval se také komorní hudbě.

Po návratu do Československa udělal znovu konkurs do České filharmonie a vrátil se na své předcházející místo. Devatenáct let byl rovněž členem Krof-tova kvarteta.

S lhoteckým chrámovým sborem spolupracuje přes třicet let a od roku 1993 stojí v jeho čele.

Od kdy jste žili na Lhotce?

Na Tempo jsme se nastěhovali před čtyřiceti lety. V sousedství jsme se sezná-

mili s panem a paní Eliášovými a v kostele s paterem Vladimírem Rudolfem.

Jak došlo k tomu, že jste se stal u Panny Marie Královny míru sbormistrem?

Od dětství jsem rád zpíval, zpěv mě vábil a o zpěv jsem se zajímal. Na konzervatoři, kde učil i známý sbormistr prof. Josef Veselka, jsme měli pěvecký sbor a se zpěváky jsem se kamarádil už jako student. V Brně jsem také zpíval v tamním proslulém sboru Beseda brněnská.

Na lhoteckém kůru jsem hrával v orchestru, podle potřeby zaskakoval jako zpěvák a posléze někdy také jako sbormistr. Nakonec mě můj předchůdce Jiří Mindl požádal, abych ho vystřídal.

Kolik má chrámový sbor členů?

Počet kolísá, ale bývá to ke třiceti. Na Štědrý den je na kůru i s orchestrem kolem padesáti lidí.

Co letos uslyšíme o Vánocích?

Na Štědrý den v podvečer provedeme tradičně Rybovu Českou mši vánoční Hej, mistře od Jakuba Jana Ryby, na Boží hod o desáté Missu pastoralis F. X. Brixiho.

Rybovu mši jsme s manželkou několik let slyšovali při Vinohradském cyklu Symfonického orchestru Českého rozhlasu v Národním domě, ale ani v provedení profesionálních těles tam nezněla tak pěkně jako na Lhotce.

Stavatelé chrámů se obvykle snaží, aby kůr byl nejlépe akustickým místem v kostele, a je tomu tak i na Lhotce. Protože lhotecký kostel nemá velký dozvuk

jako katedrály, daří se tam provozovat hudbu velmi dobře.

Bez významu není ani to, že kostel je vytápěný, takže nebývá problém s laděním. Ladění dobře drží též varhany, s nimiž v promrzlých chrámech bývají problémy.

Orchestr u Panny Marie Královny míru bývá sestaven z členů předních pražských hudebních těles. Na Lhotce také máme štěstí na sólisty. Většinou to jsou členové Pražského filharmonického sboru, výborní profesionálové, kterým nevadí ani to, že u nás musí pracovat velice rychle.

...pracovat velice rychle?

Abychom si rozuměli: Protože ostatní sboristé jsou ryzí amatéři, skladba se sborem se pochopitelně připravuje za pomoci obětavého varhaníka Petra Fanty velmi dlouho. Na rozdíl od některých jiných, i amatérských, sborů na Lhotce se nikdy nedělá konkurs. Každého, kdo přijde, uvítáme, a do sboru je přijat. Konečné provedení díla s profesionálním orchestrem a profesionálními sólisty se však musí připravit během hodiny před mší svatou.

Pokud vím, náš sbor má i mezinárodní kontakty.

Ano. Už léta se stýkáme s německou farností Würzburg-Höchberg. Největším zážitkem pro nás bylo, když nás ke konci devadesátých let pozvala, abychom tam společně s tamějším sborem, s chrámovým sborem ze Šumperka a ještě s jedním sborem z Itálie provedli Dvořákovu mši D dur „Lužanskou“.

Několikrát jsme také účinkovali v Erlangenu u Norimberka.

Jací jsou vaši oblíbení skladatelé?

Jsem rád, že máme na repertoáru díla českých romantických autorů, jako jsou Jan Nepomuk Škroup nebo Leopold Měchura. Mám radost, že tyto skladby mohly být oživeny i na lhoteckém kůru díky panu Mindlovi, který připravil partituru a party.

Radost mám též ze skladeb Jakuba Jana Ryby, mše Hej, mistře, ale především z jeho druhé vánoční mše, B dur, a také z jeho Stabat Mater.

Nebyla některá z Rybových skladeb u nás uvedena jako nějaký objev?

Přímo o objevu se mluvit nedá, ale

vždycky se musí najít nějaký obětavý člověk, který skladbu v muzeu dokáže spartovat a pak připravit partituru a party.

Co je s panem Mindlem?

Ten se odstěhoval z Prahy a nyní žije v jižních Čechách. Jeho manželka je houslistka a učí také náboženství.

A jak jste se vlastně dostal k hudbě vy?

Velice rád jsem zpíval, ale do svých patnácti let jsem znal jen venkovskou muziku a nevěděl, že existuje něco jako vážná hudba. Teprve když jsem přišel na konzervatoř, nesmírně mě zaujal svět vážné hudby. Snad díky tomu, že jsem začal tak pozdě, baví mě muzika dodnes a myslím, že ji budu mít rád až do smrti.

Kdo vám dal hudební základy?

Venkovští hudebníci. Na housličky jsem se začal učit u vynikajícího varhaníka v Žarošicích. Uhřický kapelník mě naučil hrát na křídlovku. A na klavír jsem se asi půl roku učil hrát sám.

Na Měšťanské škole v Žarošicích jsme měli dva báječné učitele. Jeden založil školní sbor, a měli jsme tam i malíčkový orchestr, kde jsem hrál na housle. Druhý učitel zpíval v Pěveckém sboru moravských učitelů.

Vy jste se pak ale živil jako violoncellista. Jak jste se dostal k tomuto nástroji?

Dlouho jsem ani nevěděl, jak violoncello vypadá. Jen od venkovských muzikantů jsem slyšel, že je to nádherný nástroj. Oni dokonce přímo básnili, jaká je to nádhera, když někdo umí na ně hrát.

Zaujetí zmíněných učitelů pro hudbu šlo tak daleko, že do školy koupili několik houslí, cello a klavír. Tak jsem si řekl, že bych mohl na violoncello hrát. Samozřejmě jsem se učil sám, protože ani v Uhřicích, ani v Žarošicích, ani v okolí nebyl nikdo, kdo by na tento nástroj uměl hrát.

Jak jste se připravoval na přijímací zkoušky na konzervatoř?

Učitel, který mě nabádal, abych se na tu školu přihlásil, mi dal učebnici všeobecné hudební nauky a učebnici intonace. Obě knihy jsem si přečetl, prostudoval a sám se tak na zkoušky připravil.

V podmínkách pro studium na konzervatoři jsem četl, že zatímco u většiny nástrojů je třeba mít základ a nějaký repertoár, profesor hry na violoncello že nic takového nepožaduje. Dokonce vysloveně nechtěl, aby se mu hlásili zájemci, kteří už na tento nástroj hráli.

Nechtělo se mu totiž stále napravovat jejich špatně postavené ruce z dřívější výuky. Tak jsem při zkouškách zatajil, že jsem se sám učil, a na vypůjčené housle zahrál lidovou písničku. K přijetí mi pomohla dobrá znalost hudební teorie a úspěšná zkouška z intonace. A možná také povinná svazácká legitimace s fotografií kluka ve skautském kroji, která členy zkušební komise velice rozesmála.

Ke konci studia jsem se stal členem orchestru brněnské operety.

Česká filharmonie je naším špičkovým orchestrem, který často účinkuje v zahraničí. Kde jste s ní všude byl?

Navštívil jsem téměř všechny evropské země, Severní i Jižní Ameriku, Japonsko, ba i Afriku. V Japonsku, kde je ohromný zájem o českou i evropskou hudbu, jsem byl dokonce třináctkrát. Každoročně jsem celkem asi dva měsíce nebyl doma, protože jsme hráli v zahraničí.

Neměl jste někdy pokušení emigrovat?

Když jsme byli celá rodina dva roky v Basileji a naše nejstarší dcera dospěla, trvalo československé velvyslanectví na tom, aby se vrátila domů. Tehdy jsme o případné emigraci my tři nejstarší členové rodiny mluvili – mladší děti byly ještě na takové rozhodování příliš malé –, ale rozhodli jsme se vrátit. Manželka s dětmi, jak to žádal zastupitelský úřad, odjela do Prahy hned, já jsem ještě ve Švýcarsku půl roku dosluhoval.

Vaše mladší dcera, která žije ve Vídni, má za manžela Australana. Jak se s pražským dědečkem a babičkou domlouvají vaše vídeňská vnoučata?

Česky. Oni znají tři jazyky. Běžně mluví česky, německy a anglicky.

Kde se vám nejlíbí v Česku?

Doma se nejlíbím v Praze. A také na jižní Moravě. Je zajímavé, že – ač jsem odtamtud – kráse jižní Moravy přicházím na chuť teprve v posledních letech.

S rodinou jste se dost stěhovali...

Po svatbě jsme krátce bydleli v Břevnově, pak jsme koupili domek na Tempu, stavěli v Krči, žili na Malé Straně proti Rudolfinu – tam jsme bydleli na poschodí s bratrem Václava Eliáše a měli výhled na Karlův most i na Hradčany –, potom na Malvazinkách a letos na podzim jsme se přestěhovali do Libně, blíž k synovi, snaše a malým vnučkám.

Šest let už v této části Prahy nebydlíte, ale stále zůstáváte věrný lhotecké Královně míru a vzpomínáte na pátera Rudolfa. Co pro vás znamenal?

Otec Rudolf – to byl úžasný člověk, charismatická osobnost, nesmírně temperamentní člověk, muž činu. Měli jsme se velice rádi. Myslím, že nás všechny, kdo jsme s ním přišli do styku, nějak ovlivnil.

Z čeho máte v životě radost a co byste si přál pod stromeček?

Těší mě pozvolné omlazování lhoteckého sboru, ale uvítali bychom mezi sebou více nových mladých tváří. A také nadšení nějakého mladého hudebníka, který by mne vystřídal a udržel tradici, jež k farnosti patří. Bylo by škoda, kdyby byla přerušena.

Rozhovor připravil J. S.

POZVÁNKA NA PLES

Vážení farníci,
rádi bychom vás pozvali již na 7. ples naší farnosti, který se bude konat dne **20. ledna 2006 od 20 do 1 hodiny** tradičně v Kulturním centru Novodvorská. Sál bude přístupný už od 19.30 hod.

K poslechu zahraje tříčlenná kapela Fenix Music (webové stránky: <http://fenixmusic.wz.cz>). Loňská moderátorská dvojice Katky a Tomáše prošla sice změnou v podobě svátosti manželské, ta však nebude mít vliv na jejich opětovnou účast, a můžeme se i na ně tedy opět těšit. Dále uvidíte předtančení a stejně jako v minulých letech bude možné využít servisu přilehlého baru a cukrárny s možností objednání dobrého jídla i pití.

Stálým bodem programu zůstává i tombola nejen pro potěchu duše. V této souvislosti bychom vás i letos rádi požádali o příspěvní nějakým zajímavým dárkem do tomboly, který by mohl někomu udělat radost. Věci do tomboly můžete zanechávat v sakristii.

Doufáme, že příjemná pro vás zůstane i cena za vstupenku, která se už několik let drží ve stejné výši, tj. **140 Kč pro zaměstnané lidi a 70 Kč pro studenty a důchodce**. Vstupenky se prodávají současně s knížkami v kapli Božského Srdce Páně a po ukončení předvánočního prodeje literatury budou k mání v sakristii. Těšíme se na vás.

T. H.

KDY JSOU VÁNOCE CO ZNAMENÁ ÚSMĚV

Když se ráno probudíš s přáním milovat Boha a v něm bratry a sestry – ten den jsou Vánoce.

Když v sobě zpozoruješ vnitřní popud podat ruku tomu, kdo tě urazil, taková vnuknutí jsou Vánoce.

Když v kostele, doma nebo v práci cítíš nutnost zamyslet se nad tím, jak se chováš k Bohu, rodině a druhým, ten okamžik jsou Vánoce.

Když se setkáš s člověkem, kterému je třeba pomoci, a uděláš to, ten okamžik jsou Vánoce.

Když vychováš své děti, aby se zřekly zbytečných a drahých hraček, abyste mohli pomoci tomu, kdo je v nouzi, tento postoj jsou Vánoce.

Když jsi ochoten darovat se Pánu, který trpí v lidech chudých a opuštěných a nemocných, pak jásej radostí, že žiješ Vánoce.

Jestliže však zjistíš, že celý svět dobra zanechá tě lhostejným a že nejsi schopen myslet na nic jiného než na sebe a na své zájmy, pak se neusmívej; Vánoce od tebe odešly.

(ek)

Vodorovně: **A.** Brána k uctění občanů; opis; nabroušeno. – **B.** Čin; PRVNÍ DÍL TAJENKY; slovenská otázka. – **C.** Dokola; hlinka; MPZ Polska; lesklý nátěr; ukazovací zájmeno; část hřídle; symetrála. – **D.** Vůně; české město; Laponec. – **E.** Kouty; skládací cylindr; japonská délková míra; anglicky „mluvit“; stolní hra. – **F.** Slovenský souhlas; neodborník; nervová zátěž; český herec; stáří. – **G.** Puls; africký slon; Ludolfovo číslo; slovensky úkaz; valutová zkratka; patřící kočkovité šelmě; značka čistícího prášku. – **H.** Švédská početní jednotka; DRU-

KŘÍŽOVKA

HÝ DÍL TAJENKY; ruské ukazovací zájmeno. – **I.** Vyřazený papír; paznehtík; nepravé zlato.

Svisle: **1.** Zlatnická váha. – **2.** Soudní vyšetřovatel v USA. – **3.** Soupis rozmístění. – **4.** Staročeské zájmeno; záměny; sport; zkratka. – **5.** Starý Peruánec; lební klenba. – **6.** Římský domácí bůžek; řeka v Horní Voltě; aereznačka Rumunska. – **7.** Zkratka uhelných dolů; klučkovská zbraň; citoslovce tišení. –

Nestojí nic a udělá mnoho. Obohacuje ty, jimž platí. A neubírá těm, kteří jej dávají. Trvá chvilku, ale někdy se na něj vzpomíná celý život. Nikdo není tak bohatý, aby se bez něj obešel, a nikdo tak chudý, aby se jím nestal bohatším.

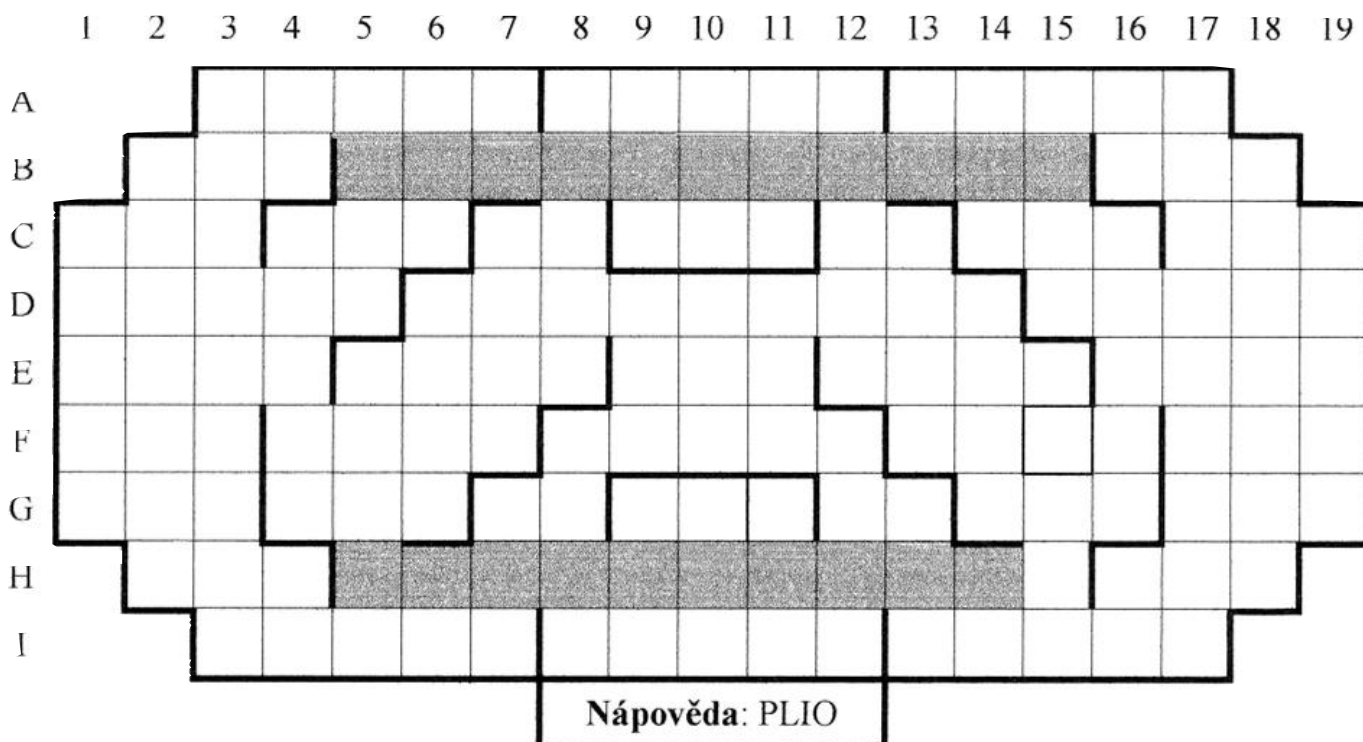
Tvoří doma štěstí, podporuje dobrou vůli v praktickém životě a je pojičkem přátelství. Je odpočinkem unavenému, nadějí malomyslnému, slunečním světlem smutnému a nejlepším přirozeným prostředkem proti trápení.

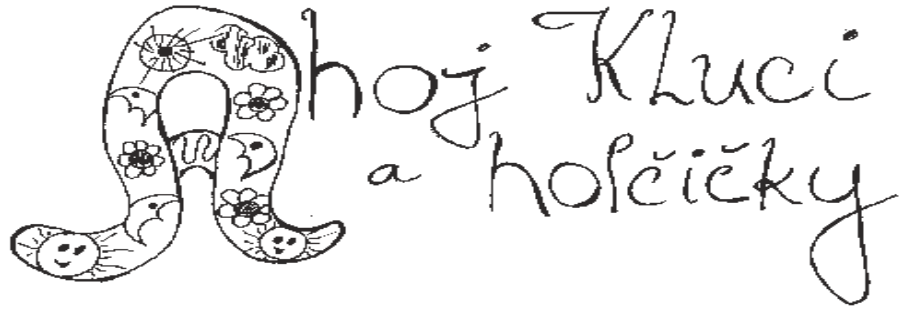
Nelze jej však koupit, vyžebrať, vypůjčit si ani ukrást. Pozemským statkem se stává, teprve až je dán. Je-li snad v největším ruchu předvánočního nakupování některý prodavač už tak unavený, že se na vás neusmíje, nechtěli byste se na něho usmát vy? Neboť nikdo nepotřebuje úsměv tolik jako ten, kdo už nemůže žádný rozdat. Proto chcete-li, aby vás lidé měli rádi, usmívejte se! Nedovedete-li to, budete mít nesnáze.

(ek)

8. Mrak; moc. – **9.** Sloní zub; plemeno psa; tibetský skot. – **10.** SPZ Litoměřic; africký kmen v Nigeru; citoslovce pochopení. – **11.** Svršková useň; sekne; zkratka velmi vysokého napětí. – **12.** Druh tiskařského písma; orbis. – **13.** Sibiřská řeka; ohon; zkratka automobilových závodů Topolčany. – **14.** Východočeské město; český básník a prozaik; ruský souhlas. – **15.** Kyt; pastýřská píšťala. – **16.** Chemická značka radia; zákeřní; název písmene. – **17.** Jednotiti. – **18.** Osiřeti. – **19.** Pálenka z rýže.

Jaroslav HROUDA

Milé děti, venku je sychravé a ošklivé počasí, možná prší nebo padá sníh, ale mě začíná očarovávat přicházející atmosféra. Doba adventní a Vánoce...

Slyšíte děti – Vánoce! Napřed prožíváte určitě pořádný poprask, vždyť musíte nazdobit školu nebo školku, a to se ví, i svůj pokojíček. Možná připravujete vánoční besídky a učíte se nové koledy.

U Vás doma vládne, tak jako každý rok, i trochu nervozity. Maminky a babičky pečou cukroví a pořád někde běhají, jsou takové celé unavené a pro pána, aby ty Vánoce vůbec přišly. Ale nebojte se, děti, adventní doba je tady a Vánoce nás určitě překvapí – jak jsou tajemné a krásné, voňavé a plné světla a světýlek, jak jsou vzrušující, celé zvonečkové a pokaždé jiné.

Já vím, že čekáte hlavně na dárečky pod stromečkem, ale, děti, nezapomeňte, jak to celé začalo, na koho to vlastně vzpomínáme. Na jedno Dítě, které bylo tak chudé, že se muselo narodit v jeslích pro ovečky, a děti, to dítě je Bůh, Pán Ježíš, kterého se učíte hledat, znát a mít rádi. Pro tak chudé dítě by bylo hezké vyzdobit své srdce dobrými skutky. To jsou totiž dárky, které nejvíce zahřejí. Aby se Vám dařilo nashromáždit pro Ježíška pěkně teplou peřinku z dobrých skutků, posílám Vám vánoční soutěž a samozřejmě vánoční pohádku. Jana Špačková k tomu připojila povídání o tom, jak byly děti s otcem Kamilem na výletu.

Ty nejkrásnější Vánoce plné radosti Vám přeje Váš

KRISTIÁN

POHÁDKA O ZATOULANÉ VÁNOČNÍ HVĚZDĚ

V předvánoční době to mají hvězdy na nebi docela těžké. Musí vyhledat tu správnou hvězdu, která bude svítit nad Betlémem ve chvíli, kdy anděl oznámí pastýřům radostnou zvěst o narození malého Ježíše. Ale také má ta hvězda velmi odpovědný úkol, a ten je, že musí posvítit Třem králům na cestu a do Betléma je včas přivést. Jsou to úkoly náročné, a ne každá hvězda je schopná tohle všechno vyplnit a nepolést to. Dovedete si představit jaký poprask by v Betlémě nastal, kdyby hvězda pořádně andělům nesvítila a při oznamování radostné noviny by se na nebi nic slavnostního nedělo? Nebo ta hrůza pro Tři krále, kdyby se na místo v Betlémě ocitli třeba v Indii.

Takže je vám jasné, že výběr vánoční hvězdy není úkol lehký. A protože se opět blíží ta svatá doba vánoční plná tajemství, zasedl v nebeské radě velmi důležitý výbor, složený ze samých vážených členů: seděl tam Abrahám a taky král David, seděl tam Mojžíš a taky vedoucí hvězda Večernice. Ti všichni rozhodo-

Kresba Mariánka Šárková

vali o vánoční hvězde pro letošní rok. Na přetřes přišly takové hvězdy, jaké jsou jenom v souhvězdí Draka nebo v souhvězdí Velké medvědice, ale král David chtěl dát šanci i nějaké hvězde malé a nenápadné, ať mají radost hvězdičky jedny svítivé.

Hlasování padlo na hvězdu úplně neznámou a v nebi téměř neviditelnou, jejíž jméno každého trochu pletlo. Jmenovala se totiž Skořicová tlapka. Bylo rozhodnuto, že ty letošní Vánoce osvítil a Tři krále do Betléma doprovádí právě tahle Tlapka ze skořice, nebo jak se ta hvězda vůbec jmenuje. Takže rozhodnuto, v nebi oznámeno, ale propánakrále, kde ta hvězda

vůbec je? Vždyť Vánoce už budou za chvíli – ten adventní čas utíká rychle jako voda.

Bylo vyhlášeno pátrání po zatoulané hvězde. Prohledali každý obláček, prohledali každou nebeskou horu, ale hvězda nikde. Pomalu to začínalo vypadat úplně beznadějně, protože jakmile se v nebi rozhodnou pro jednu hvězdu, žádná jiná jí už zastoupit nemůže. To by v tom byl ale čert, abychom tu hvězdu nenašli, povídá jeden malý anděl, a tu náhle další jeho andělský kamarád si ťukl do čela: Vždyť já vím, ona je ta hvězda totiž strašně mlsná a peče s malými dětmi vánoční cukroví. Nejvíc si pochutná na skořicových pracničkách a čokoládových tlapkách, proto se taky tak divně jmenuje. Rychle pro ni dopalte, nebo bude na nebi průšvih, rozhorlil se král David. Byl to kalup, ale stihlo se to včas.

A jak to děti poznáte? Nezapomeňte se během vánočních svátků podívat pozorně na nebe, určitě tam tu správnou hvězdu objevíte.

VÁNOČNÍ SOUTĚŽ

Tentokrát hrajete o krásný barevný polštářek, tak měkoučký jako peřinka pro Ježíška:

Do konce ledna noste k otci Bedřichovi do sakristie obrázky a správné odpovědi.

I. Nakreslete obrázek, na kterém bude betlém tak, jak ho vidíte vy, a Ježíškovi namalujte peřinku z vašich dobrých skutků – fantazii se meze nekladou.

II. A ještě vyberte správnou odpověď na následující otázky.

1. Pán Ježíš se narodil:
  - a) V Betlémě v porodnici
  - b) V Betlémě v útulku pro chudé lidi
  - c) V Betlémě ve chlévě pro ovečky
2. První hosté Ježíška byli:
  - a) Kočovníci
  - b) Tesaři
  - c) Pastýři
3. Vzácné dary přinesli:
  - a) Diplomáté
  - b) Tři králové
  - c) Příbuzní Panny Marie
4. V době Vánoc bývá v Betlémě:
  - a) Krutý mráz, až okna praští
  - b) Mírné teplo
  - c) Vedra nad 30 stupňů
5. Pán Ježíš přišel na svět:
  - a) Aby nás spasil
  - b) Aby se podíval, co tady vůbec děláme
  - c) Aby nás pokáral, jak jsme líní
6. Píseň Tichá noc, svatá noc je:
  - a) Rakouská hymna
  - b) Slovenská národní píseň
  - c) Rakouská koleda

VÝLET NA TETÍN

Jednou se náš nový kaplan Kamil rozhodl, že uspořádá výlet, aby nás děti lépe poznal. Bylo nás 15 a jelo se na Tetín.

S pomocí doprovodu Helči a Jirky to úspěšně zvládl. Jízda vlakem nebyla nijak dlouhá, zvláště při hře Macháček cesta uběhla dosti rychle. Vystupovali jsme na zastávce Srbsko.

Když jsme vystoupili, Jeroným našel v blízkosti popelnice dvě prázdné flašky od piva a hned prohlásil: „Ty si vezmu domů!“

Jelikož jsme mu to všichni začali rozmlouvat, že je přece nepotáhne s sebou na Tetín, rozhodl se: „Já si je tady schovám, a až se budeme vracet, tak si je vezmu s sebou. To není k zahození – šest korun!“ Schoval si je do vysoké trávy.

Potom se sešlo k řece Berounce, a odtud jsme se vydali proti proudu, až jsme došli na kraj pole.

Tam začala dobrá hra. Nejprve jsme se rozdělili na tři skupinky po pěti a dostali jsme obálky s životopisy a jmény svatých. Měli jsme je k sobě přiřadit.

Potom jsme přeběhli přes koleje, kde hlídal Jirka, a tak se nikomu nic nestalo.

Na dalším papíru, který jsme našli, byla doplňovačka a v tajence vyšlo: Pramen čisté vody. Vedle toho byla spojovačka, ve které se skrývala fontána s tryšticí vodou. Na třetím papí-

ru, který byl o kus dál, bylo písmenkové bludiště a na posledním úkol na doplnění Desatera.

Potom se sčítaly body. Moje skupinka, která se jmenovala Nic, byla po tomto úkolu v pořadí druhá. První byly Spidermanky a třetí se umístila skupina Delfíni.

Pak byl další úkol – najít faru. Našel ji jeden chlapec, a jelikož byl z naší skupinky, přičetlo se nám 30 bodů, pak už jsme byli první.

Na faře nám půjčili klíč od kostela, abychom si ho mohli prohlédnout i zevnitř.

Potom jsme zašli zase na faru, kde na nás čekala sestřička, která měla pro nás připravenou vynikající buchtu a čaj. Také jsme zašli do kaple na Tetíně, a tam nám sestřička o ní něco pověděla.

Potom nastalo pouštění draků, ale moc to nešlo. Dokonce se jeden zlomil. A nakonec jsme hledali poklad sv. Ludmily, která byla právě na Tetíně zavražděna. Všichni jsme ho našli. Po tomto úkolu bylo pořadí stejné jako po prvním. Potom jsme s sebou muse-li hodit, abychom stihli vlak. A stihli.

Na nádraží si Jeroným vzpomněl na ty láhve od piva, které si schoval do trávy. A už si je chtěl brát s sebou, ale naštěstí mu to Kamil rozmluvil a my jsme se v klidu vrátili domů.

Jana ŠPAČKOVÁ, 12 let

CHALOUPKA

Zimní chaloupka lhotské farnosti se uskuteční o jarních prázdninách od neděle 5. do soboty 11. února 2006 v Krkonoších v Jablonci nad Jizerou. Její účastníci budou ubytováni na faře, která jim bude celý týden k dispozici. Spát se bude ve spacáku na matracích.

Lyžařské podmínky v Jablonci bývají velmi dobré. Vlek je od fary vzdálený asi 10 minut cesty.

Cena za celý týden pobytu včetně dopravy bude 1000 Kč. Poplatek za vlek činí maximálně 220 Kč za den.

Zimní chaloupka je pro každého – lyžaře i nelyžaře. V programu se počítá s lyžařským výcvikem. Pro plné zimní vyžití jsou vítány boby, lopaty či pytle.

Zimní chaloupky se mohou zúčastnit kluci a holky ve věku od osmi do patnácti let.

Účast je nutno oznámit v sakristii do neděle 18. prosince 2005. Spojení na mobil:

P. Kamil Vrzal 728 775 536.

E-mail: doncamillo@centrum.cz .
(v)

**ZABÝVÁTE SE TVORBOU
WEBOVÝCH STRÁNEK?
Rádi tvoříte, ale nevíte,
co vytvářet? Pomozte nám!**

Hledáme pomocníka pro udržování a další rozvoj farních webových stránek. Nutná znalost HTML a kaskádových stylů (CSS) nebo grafických aplikací pro tvorbu webových grafiky, výhodou je znalost skriptovacího jazyka PHP. Můžete-li pomoci, pošlete svůj kontakt na e-mailovou adresu:

gobbet@centrum.cz. (th)

PODIVNÝ BŮH

Vyhnali jsme ho od svých domovů a srdcí. Přišel totiž bez plánu hospodářského blahobytu, mluvil cosi o jakési pokoře, ba sebezápore, milosrdenství a odpuštění. O reklamě obchodu neměl ponětí. Ani konto v bance si nezaložil. Zlo nazýval zlem, rozkoše hříchem. Sliboval radost bez bohatství, štěstí bez přebujelé techniky. Nebe, spásu že dá až po smrti. Chtěl od nás trochu lásky. Spletl si snad planetu?

(ek)

NÁVŠTĚVA Z KRALOVIC

Kanovník svatovítské kapituly P. Jiří Svoboda (vpravo) a jáhen František Martinek při slavnosti posvěcení kostela
Snímek Eva Kocmanová

V neděli 6. listopadu, právě při našem posvěcení, nás navštívilo asi třicet farníků z partnerské kralovické farnosti. Před desátou hodinou přijel od Kralovic malý autobus a nějaká ta auta, a tak jsme mohli společně slavit – mši svatou, obědem i odpoledním programem.

Pozvání na oběd bylo pro návštěvu tak trochu překvapením. Podle všech ohlasů byli hosté spokojeni. Bylo to jak vlídným přijetím od jednotlivých hostitelů, tak skromností pozvaných.

Odpolední program připravil náš VIP farník Cyril Svoboda. Téměř se vzdal i kávy, aby mohl ve své úřadovně v Černínském paláci přivítat

malé i velké návštěvníky. A tak jsme se mohli společně podívat, jak to na Ministerstvu zahraničí chodí, dověděli jsme se, čeho se máme vyvarovat, až budeme zastupovat náš stát ve světě, a prohlédli si místo, kde pak povedeme tiskové konference. Také jsme se dověděli, jak se za feudalismu plýtvalo prostorem i penězi, abychom si to dnes mohli s úžasem i s nepochopením prohlížet.

Děkujeme všem, kdo přijeli, i kdo hostili. Těšme se na příští setkání – třeba nad naší křížovou cestou, která hosty velmi zaujala a o které by rádi věděli víc.

Jiří ŠÁRKA

Ministr Cyril Svoboda rozmlouvá v Černínském paláci s jednou z návštěvnic z kralovické farnosti
Snímek Jiří Šárka

OHLASY

PŘEDMANŽELSKÁ SMLOUVA Ad Věstník 4/2005 a 5/2005

Podle katolického učení patří k podstatným vlastnostem manželství vzájemná věrnost manželů a nerozlučitelnost jejich svazku. To se projevuje jak v obsahu manželského slibu, tak v právních ustanoveních církve. Ve svatebním slibu prohlašují snoubenci před církví a před Bohem vzájemnou věrnost krásnými slovy: (Slíbují,) „že tě nikdy neopustím a že s tebou ponese všechno dobré i zlé až do smrti.“

Je zcela zřejmé, že předmanželská smlouva kalkulující s tím, že může dojít k rozvodu, a pro tuto eventualitu stanoví pravidla vzájemného majetkového vypořádání manželů, považuje rozvod jako reálnou alternativu pro případ, že manželství zkrátka nevyjde. **A právě takováto výslovná příprava „zadních vrátek“ se naprosto přičí katolickému pojetí manželství.**

Není tomu tak dávno, kdy jsem měl na

církevním soudu kauzu mladého podnikatele, který takovou smlouvu sepsal. Kdyby bylo dost důkazních materiálů, jeho manželství by bylo prohlášeno za neplatné. O smlouvě však nikdo ze svědků nevěděl a sám žalující ji kdysi ze svého počítače vymazal. Smůla. Kdyby důkazní prostředky nechyběly, aplikoval by se kánon 1101 § 2 Kodexu kanonického práva, který praví: „Neplatné se uzavírá manželství, jestliže jedna nebo obě strany vylučují pozitivním úkonem vůle samo manželství nebo některý podstatný prvek manželství nebo některou podstatnou vlastnost.“

A právě vzájemná věrnost a nerozlučitelnost manželství, která je vážně brána oběma snoubenci při svatebním slibu, jsou těmi podstatnými vlastnostmi, o nichž zde norma kanonického práva hovoří.

P. Stanislav PŘIBYL

Kostel Panny Marie Královny míru

ADRESA

Římskokatolická farnost
u kostela Panny Marie Královny míru
Ve Lhotce 36
142 00 Praha 4-Lhotka
Telefon: 241 490 910
Internet: www.lhotecka.farnost.cz
e-mail: lhotecka.farnost@seznam.cz

POŘAD BOHOSLUŽEB

Ne	– 8.00, 10.00, 18.30
Po	– 8.00
Út	– 18.30
St	– 8.00
Čt	– 8.00
Pá	– 15.00, 18.30
So	– 16.00

UDÍLENÍ SVÁTOSTÍ

Svátost křtu se zpravidla uděluje v sobotu odpoledne a v neděli dopoledne, na přání kterýkoliv den. Je třeba se včas ohlásit na farním úřadě.

Svátost oltářní je možno přijímat dvakrát denně při mši svaté, na požádání i jindy.

Svátost smíření – sv. zpověď – lze přijmout před každou mši svatou, na požádání kdykoliv.

Svátost pomazání nemocných, spolu s pokáním a přijetím Těla Páně, je třeba ohlásit v sakristii, ve spěšném případě telefonicky. To platí i o ústavu Domov důchodců i o Fakultní Thomayerově nemocnici v Krči.

Svátost manželství je třeba ohlásit duchovnímu správci alespoň tři měsíce předem.

VÝSTAV NEJSVĚTĚJŠÍ SVÁTOSTI OLTÁŘNÍ

Každé úterý od 17.00 do 17.30 s výjimkou července a srpna.

MŠE SVATÁ PRO DĚTI

První neděle v měsíci v 10.00 hodin.

POZVÁNÍ NA ČAJ

Každé druhé úterý v měsíci od 15.00 hodin v kapli sv. Václava pro dříve narozené a všechny, kteří nechtějí být sami.

POMOC POTŘEBNÝM

Možnost setkání se skupinou pro pomoc potřebným vždy 1. pátek v měsíci v 15.45 v kapli sv. Václava. Tel. 241 494 435.

FAKULTNÍ THOMAYEROVA NEMOCNICE V KRČI

V kapli sv. Václava mše sv. se střídá s bohoslužbou slova vždy ve středu v 16.00 hodin.

DOMOV DŮCHODCŮ V SULICKÉ ULICI

Ve čtvrtek v sudém kalendářním týdnu v 15.00 hodin mše svatá.

FARNÍ KNIHOVNA

Každé úterý od 17.00 do 18.30 s výjimkou července a srpna.

VĚSTNÍK, křesťanský občasník. Vydává Římskokatolická farnost při kostele Panny Marie Královny míru v Praze 4. **Toto číslo vyšlo 16. prosince 2005. Náklady na jeden výtisk činily 12 Kč.**

Redakční uzávěrka příštího čísla Věstníku bude v sobotu 21. ledna 2006. Příspěvky lze odevzdat napsané nebo na disketě – také v tomto případě pokud možno rovněž vtištěné – v sakristii nebo poslat na e-mailovou adresu jiri.suva@quick.cz s uvedením kontaktu (jméno, telefon nebo adresa).